Ponedjeljak, 01.10.2012.g.

Jedna posebna priča ovog našeg hodočašća u Međugorje bilo je nekoliko

mladih ljudi koji su išli s nama. Mladi, 20-tak godina.

U oči je upadao jedan par mladih, dečko i djevojka, koji su skupa sjedili u

autobusu. Na početku sam mislio da se radi o curi i dečku koji su odlučili

pohoditi NAŠU I NJIHOVU MAJČICU U MEĐUGORJE, iz nekih,

njima znanih razloga.

No, kada smo stajali na stajalištima i u samom Međugorju, nisu mi tako

izgledali, kao cura i dečko. Nisam baš na njih obraćao puno pažnje ali kad

god sam ih pogledao, BIO SAM NEKAKO RADOSTAN.

JER SU TAKO MLADI POHODILI SVOJU MAJČICU.

Danas sam čuo i jednu kratku i prekrasnu priču o njima i njihovom

ovogodišnjem putu u Međugorje.

Radi se o bratu i sestri. Sestra je nedavno diplomirala, a brat

je ove godine maturirao.

A njihova majka, koja je isto s nama hodočastila, im je rekla da ona

nema novaca da im nešto kupi ili ih na neki drugi način nagradi, skromna

su obitelj, NEGO ĆE IM PLATITI HODOČAŠĆE U MEĐUGORJE. TO

ĆE BITI NJEZINA ZAHVALA I NAGRADA NJIMA.

I ONI SU, ONAKO SKROMNO I U VJERI ODGOJENI, TO

RADOSNO I PRIHVATILI.

KOLIKO LI SAMO BOGATSTVO IMA TA

OBITELJ!

NE U MATERIJALNIM STVARIMA, NEGO

U LJUBAVI I VJERI!

JER GOSPODIN JE OBEĆAO DA ĆE NAM

SVE DATI ŠTO ĆEMO TREBATI, A OD

NAS SAMO TRAŽI DA LJUBIMO JEDNI

DRUGE I DA VJERUJEMO U

KRALJEVSTVO BOŽJE.

A TAKO IH JE BILO LIJEPO VIDJETI

KAKO SU SI PRUŽALI TU BRATSKU

LJUBAV I PAŽNJU!

SESTRA JE VIŠE SPAVALA I ONDA JE NJEZIN BRAT NJOJ

SLUŽIO "KAO JASTUK". I ON JE STRPLJIVO SJEDIO NA SJEDALU

I PAZIO DA SE BAŠ NE MIČE KAKO NE BI SESTRU PROBUDIO.

PA SU SE ONDA NEKAKO ZAJEDNO NAMJEŠTALI DA MOGU

NEKAKO ODMARATI NA SJEDALIMA. A INAČE SU BILI

NERAZDVOJNI.

I NA POVRATKU, SVJEDOČILA MI JE TO JEDNA DRAGA SESTRA

U VJERI, NJOJ ISPRIČALI DA SU TAKO RADOSNI NAKON SVEGA

TOGA, DA IM JE TAKO BILO LIJEPO.

REKLA MI JE TA SESTRA U VJERI DA JOJ JE BILO TAKO MILO

KADA JE S NJIMA RAZGOVARALA, DA SU TOLIKO BILI

RADOSNI, PUNI LJUBAVI, DA BI IH BILA NAJRADIJE STRPALA U

SVOJE DŽEPOVE I ODNIJELA DOMA.

TAKO MLADI A TAKO PUNI DUHOVNOSTI, LJUBAVI I VJERE.

I jedna druga draga djevojka plijenila je sve na tom hodočašću. Još na

samom putu nije upadala u oči. Skutrila se na svojem sjedalu, u svojim

mislima.

A rekla mi je da ima neke strahove, bojala se da li će smoći snage za ono

što si je odredila da će učiniti dolje u Međugorju.

Bila je prošle godine prvi puta, više iz neke znatiželje. I kazala je da je

bila dolje sva rastresena i da joj je sve bilo čudno i novo. Nije uspjela

sabrati misli, nije se mogla pronaći.

Tek kada se vratila iz Međugorja, počela je osjećati plodove toga

hodočašća. Počela je osjećati milosti, tražiti i pronalaziti odgovore o vjeri i

duhovnosti.

A NAJVIŠE JE BILA PONOSNA NA TO

ŠTO JE NEKOLIKO MJESECI POSLIJE

POVRATKA IZ MEĐUGORJA POČELA IĆI

SVAKU NEDJELJU NA MISU.

I u tom svom duhovnom rastu, čita i ova moja svjedočenja što se meni

događa u mojem duhovnom rastu, ona je osjetila potrebu da pomogne

jednoj svojoj dragoj osobi, studentu.

ODLUČILA SE ZAVJETOVATI DA ĆE, AKO GOSPODIN POMOGNE

DA TA OSOBA PROĐE JEDAN TEŽAK ISPIT, O KOJEM MU JE

OVISIO I NASTAVAK DALJNJEG STUDIRANJA, ONA BOSA

OBAVITI KRIŽNI PUT NA BRDO KRIŽEVAC U MEĐUGORJU.

KOJE TAMO BIO ZNA DA JE TAJ PUT PREPUN KAMENJA, PA

IMA TRNJA, TAKO DA TO NIKAKO NIJE LAKO PROĆI TAJ PUT

BOS.

NO, ONA JE DALA ZAVJET.

I KAKO TO VEĆ BIVA S GOSPODINOM, TA OSOBA JE PROŠLA

TAJ ISPIT, DUGO JE UČILA PA JE TREBALA UPRAVO SAMO

MALO DA PROĐE TAJ TEŽAK ISPIT.

A TA DJEVOJKA JE SADA TREBALA ISPUNITI TAJ ZAHTJEV.

O TOME JE PUNO RAZMIŠLJALA DOK SMO SE VOZILI DOLJE. A

IMALA JE I NEKE DRUGE NAKANE RADI KOJIH SE ODLUČILA

DA BOSA PROĐE TAJ PUT.

I BOJALA SE. BOJALA SE DA LI ĆE UOPĆE SMOĆI SNAGE DA

KRENE, DA SE IZUJE I KRENE HODATI, DA LI ĆE IZDRŽATI.

ZLI JU JE HTIO NA RAZNE NAČINE ODGOVORITI. SAMO ONA

ZNA ŠTO JE SVE U SEBI TRPJELA U TOJ DUHOVNOJ BORBI.

SAMO ME MOLILA DA BUDEM NEGDJE KRAJ NJE JER SE BOJALA

DA NEĆE IZDRŽATI.

A ja sam, kada smo stigli u Međugorje i

prvo se svi hodočasnici pomolili kod kipa

"POZDRAVNE MAJČICE", kleknuo pred

kip i rekao MAJČICI:

"TI SI JE POZVALA MAJČICE I MOLIM

TE DA SADA PAZIŠ NA NJU."

I kada krenuli s moljenjem molitvi KRIŽNOG PUTA, nisam ni stigao

misliti na tu djevojku jer sam predvodio molitve i morao sam se na to

koncentrirati. Jedino sam "bacio" pogled da vidim da li je djevojka tu.

BILA JE, ONAKO MALA I BOSONOGA,

ALI SAM OSJETIO TOLIKO DUHA I

SNAGE U NJOJ, DA SAM POSLIJE JOŠ

SAMO JEDANPUT DOŠAO DO NJE I

UPITAO JE DA LI JE SVE U REDU. ONA

ME ONAKO OTVORENIH OČIJU

POGLEDALA I REKLA DA JE SVE U

REDU.

MA ZNAO SAM JA DA ĆE MAJČICU NJU

PRIPAZITI. IMA ONA I NJEZIN SIN

JOŠ S TOM DJEVOJKOM RAZNIH

PLANOVA.

I tom njezinom bosonogom hodanju ja nisam pridavao puno pažnje jer

su mi zavjeti i njihovo ispunjenje sastavni dio mojeg vjerničkog života.

Stigli smo na Križevac tamo se pomolili i vraćali smo se natrag.

I već na Križevcu je tu djevojku jedna sestra u vjeri upitala da li je sve u

redu s nogama.

Pa smo se spustili dolje do podnožja, sjeli na kavu. I tamo ju je nekoliko

žena upitala kako joj noge, da li ju bole, da je stvarno prava i hrabra kada

se na to odlučila i izdržala.

A TOJ DRAGOJ DJEVOJCI JE SVE TO

BILO NEUGODNO. ONA JE SJAJILA, SVA

RADOSNA, ŠTO JE ISPUNILA SVOJ

ZAVJET ALI NIJE ŽELJELA DA SE OD

TOGA PRAVI NEKI POSEBNI DOGAĐAJ.

A JEDNA ŽENA NA CESTI, KADA JE

PROLAZILA KRAJ NAS, JE REKLA TOJ

DJEVOJCI DA JOJ SVAKA ČAST. TAKO

MLADA I ODLUČITI I IZVRŠITI TAKO

NEŠTO JE PREKRASNO. DA SE TAKO

NEŠTO RIJETKO MOŽE VIDJETI KOD

MLADIH LJUDI.

Tada sam i ja malo obratio pažnje i drugačije počeo gledati na sve to.

Istina, pa gdje sam ja bio sa vjerom u mojim 20-tim godinama. NIGDJE.

KOJE MOLITVE, KOJE MISE, KOJI ZAVJETI, KOJA HODOČAŠĆA!

NIŠTA. I ZATO MI JE TREBALO 30 GODINA DOK SAM

PONOVNO SREDIO ŽIVOT.

I MNOGI MLADI LJUDI DANAS NAKON OBAVLJENOG

SAKRAMENTA POTVRDE, IZGUBE SE U VRTLOGU ŽIVOTA.

ŽELE USPJETI U ŽIVOTU NA RAZNE NAČINE I ŽELE SLOBODNO

UŽIVATI.

NE ŽELE PODNOSITI PATNJU I TRPLJENJE NI ZA SEBE A

KAMOLI ZA DRUGE.

NE ŽELE IĆI VIŠE NA MISE JER IH SE TAMO UPRAVO, PREKO

BOŽJE RIJEČI, NA SVE TO PODSJEĆA.

I ZATO JE TAJ ČIN OSTAVIO VELIKI

UTISAK NA SVE TE LJUDE.

I još sam jednu stvar primijetio što je mnoge poglede zaustavilo na toj

mladoj djevojci a posebno poglede mladih ljudi.

ONA JE SVOJU PREKRASNU SMEĐU

KRUNICU OD PLODOVA RUŽINOG

DRVETA, KUPLJENU PROŠLE GODINE U

MEĐUGORJU, CIJELO VRIJEME NOSILA

OKO VRATA.

I VIDIO SAM VIŠE MLADIH LJUDI NA CESTI, ILI KADA SMO

SJEDILI PRED CRKVOM, ILI NA KAVI, KAKO "BACAJU" POGLED

NA TU KRUNICU.

DA, TA KRUNICA SE LIJEPO UKLOPILA KAO MODNI DETALJ.

ALI SVI SU VIDJELI I ZNALI DA TO

NIJE LANČIĆ NI PRIVJESAK NEGO

KRUNICA.

JEDAN OD NAJVEĆI IZVANJSKIH

SIMBOLA VJERE I DUHOVNOSTI KOD

NAS KATOLIKA.

A TA DRAGA DJEVOJKA, ONAKO

RADOSNA I OTVORENA POGLEDA I

SMJEŠKA, VELIKIH OČIJU, NEMARNOG

HODA, S KRUNICOM OKO VRATA, BILA

JE PRAVI MLADI SVJEDOK SVOJE VJERE.

I NIJE TO SIGURNO MOGLA SAMA.

NEKAKO SAM BIO SIGURAN DA JE TU NAŠA DRAGA MAJČICA

"UPLELA" SVOJE PRSTE I UZELA STVAR U SVOJE RUKE.

PA PROŠLE GODINE SI JU JE SAMA POZVALA U MEĐUGORJE!

BAŠ SAM RADOSTAN RADI TE DJEVOJKE, ONOG BRATA I

SESTRE, I DRUGIH MLADIH LJUDI KOJE SAM VIDIO TAMO U

MEĐUGORJU.

MOLIM TE DRAGA NEBESKA MAJČICE,

MOLI ZA SVE TE MLADE LJUDE DA IH

TVOJ SIN, GOSPODIN ISUS KRIST, I

NJEGOV OTAC, BOG OTAC, OJAČAJU,

NADAHNU I ISPUNE SVOJIM SVETIM

DUHOM, KAKO BI IH ONO MOGAO

VODITI DA OPSTANU NA PUTU ŽIVOTA

U VJERI I DUHOVNOSTI, KAO

SVJEDOCI KRISTOVE I TVOJE LJUBAVI!

PREDRAGI GOSPODINE ISUSE, SMILUJ

SE TI MLADIM LJUDIMA, KOJI SU NA

STALNIM KUŠNJAMO ZLOGA I

NJEGOVIH DUHOVA, I POŠALJI IM

NEPROCJENJIVU POMOĆ SVOJIH SVETIH

ANĐELA I ARKANĐELA U TIM SILNIM

KUŠNJAMA I DUHOVNIM BORBAMA.

ONI SU TVOJA DJEČICA, GOSPODINE

MOJ LJUBLJENI.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.